

Alege astăzi!

Studiul 13, Trimestrul 4, 20 – 26 decembrie, 2025

Sabat după-amiază 20 Decembrie

De memorat:

Și dacă nu găsiți cu cale să slujiți Domnului, alegeți astăzi cui vreți să slujiți: sau dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri dincolo de Râu, sau dumnezeilor amoriților, în a căror țară locuiți. Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului”. — Iosua 24:15

„Când Iosua se apropia de încheierea vieții sale, el a făcut o trecere în revistă a trecutului din două motive: pentru a-i conduce pe israeliții lui Dumnezeu la recunoștință pentru manifestările evidente ale providenței divine în toate călătoriile lor și pentru a-i conduce la smerenie, prin conștientizarea murmurărilor și plângerilor lor nedrepte, precum și a neglijării de a urma voia descoperită a lui Dumnezeu.” (4MR 220.1)

„Iosua continuă să-i avertizeze într-un mod foarte stăruitor împotriva idolatriei din jurul lor. Ei au fost avertizați să nu aibă nicio legătură cu idolatrii, să nu se căsătorească cu ei și nici să nu se pună, în vreun fel, în pericolul de a fi influențați și corupți de urâciunile acestora. Au fost sfătuiți să evite chiar și aparența răului, să nu cocheteze cu marginile păcatului, căci aceasta era cea mai sigură cale de a fi înghițiți de păcat și de ruină. El le-a arătat că pustiirea avea să fie rezultatul îndepărtării lor de Dumnezeu și că, așa cum Dumnezeu a fost credincios făgăduințelor Sale, tot astfel va fi credincios și în împlinirea amenințărilor Sale. Domnul dorește ca tu să aplici aceste lucruri la propria ta viață.” (4MR 220.2)

Duminică, 21 Decembrie

Ai fost acolo!

Care este ideea principală a mesajului lui Dumnezeu pentru Israel din Iosua 24:2-13?

Ascultând de invitație, conducătorii și reprezentanții semințiilor s-au adunat din nou la Sihem, înainte de moartea lui Iosua. Nici un alt loc din tot cuprinsul țării nu era atât de bogat în amintiri sfinte care să conducă gândurile în trecut, la legământul lui Dumnezeu cu Avraam și Iacov și să le amintească de propriile făgăduințe solemne făcute cu prilejul intrării în Canaan. Aici erau munții Ebal și Garizim, martorii muți ai legământului, pentru reînnoirea căruia erau acum adunați în fața conducătorului lor, care avea să moară. Pretutindeni erau dovezi despre ce făcuse Dumnezeu pentru ei, cum le dăduse un pământ pe care nu-l lucraseră și cetăți pe care nu ei le zidiseră, livezi de pomi pe care nu ei le sădiseră. Din nou, Iosua le-a repetat istoria lui Israel și le-a povestit faptele minunate ale lui Dumnezeu, pentru ca toți să recunoască iubirea și îndurarea Lui și să fie bucușoși, servindu-L cu credincioșie și din toată inima. PP 522.4

La porunca lui Iosua a fost adus chivotul legământului de la Silo. Prilejul era deosebit de solemn și acest simbol al prezenței lui Dumnezeu avea să sporească impresia pe care el dorise s-o facă asupra poporului. După ce a arătat bunătatea lui Dumnezeu față de izraeliți, el i-a îndemnat în Numele Domnului să aleagă cui doresc să slujească. În taină, unii încă se mai închinau la idoli și Iosua se străduia acum să-i determine să-l slujească lui Dumnezeu nu din constrângere, ci de bunăvoie. Iubirea față de Dumnezeu este adevărata temelie a religiei. A te angaja în slujba Sa numai în nădejdea răsplătirii sau de teama pedepsei ar fi un lucru zadarnic. Apostazia fătășu nu este mai ofensatoare la adresa lui Dumnezeu decât fătărnicia și închinarea formală. PP 523.1

Luni 22 Decembrie

Cu sinceritate și fidelitate

Ce i-a îndemnat Iosua pe israeliți să facă, în Iosua 24:14,15? Ce înseamnă să Îi slujim Domnului „cu scumpătate și credincioșie”?

Bătrânul conducător a rugat poporul să cugete adânc la cele prezentate de el și să hotărască dacă într-adevăr vor să trăiască la fel ca neamurile corupte și idolatre din jurul lor. Dacă nu le plăcea să-l slujească lui Iehova, izvorul puterii și binecuvântării, trebuia să aleagă cui vor să slujească: „dumnezeilor cărora le slujeau părinții voștri”, de la slujirea cărora a fost chemat Avraam, „sau dumnezeilor amoriților, în a căror țară locuiți”. Aceste ultime cuvinte au fost o aspră musturare pentru Israel. Dumnezii amoriților nu fuseseră capabili să-și ocrotească închinătorii. Din cauza păcatelor lor dezgustătoare și degradante, națiunile acestea nelegiuite au fost nimicite, iar țara cea bună pe care o stăpâniseră mai înainte i-a fost dată poporului lui Dumnezeu. Ce nebulie pentru Israel să aleagă zeitățile pentru a căror adorare amoriții au fost nimicii. „Cât despre mine” — spuse Iosua — „Eu și casa mea vom sluji Domnului”. Același zel sfânt care însușește inima conducătorului I-l-a cuprins și pe popor. Apelurile sale au provocat un răspuns prompt: „Departa de noi gândul să părăsim pe Domnul și să slujim altor dumnezei”. PP 523.2

„Voi nu puteți să slujiți Domnului”, a zis Iosua, „căci este un Dumnezeu sfânt.... El nu vă va ierta fărădelegile și păcatele”. Înainte de a putea fi vorba de o continuă reformă, poporul trebuia să ajungă conștient de propria sa neputință de a asculta de Dumnezeu. Ei au călcat Legea Sa, care-i condamna ca vinovați și care nu prevedea nici o cale de scăpare. Atâta timp cât se încredeau în propria lor putere și dreptate, le era cu neputință să câștige iertarea păcatelor; ei nu erau în stare să satisfacă cerințele Legii desăvârșite a lui Dumnezeu și zadarnic era legământul lor de a-l servi lui Dumnezeu. Numai prin credința lui Hristos puteau să capete iertarea păcatelor și să primească puterea de a asculta de Legea lui Dumnezeu. Era necesar ca ei să înceteze a se mai încrede în propriile lor străduințe de a fi mânțuiți, încrezându-se cu totul în meritele Mântuitorului făgăduit, dacă doreau să fie primiți înaintea lui Dumnezeu. PP 524.1

Marti 23 Decembrie

Liberi să slujească

Care a fost răspunsul poporului la apelul lui Iosua? Vezi Iosua 24:16-18. De ce crezi că a reacționat Iosua așa la răspunsul poporului (Iosua 24:19-21)?

Iosua s-a străduit să-i determine pe ascultătorii săi să-și cântărească bine cuvintele și să nu se angajeze în juriunțe pe care nu erau pregătiți să le îndeplinească. Cu adâncă seriozitate, ei au repetat cuvintele lor lămuritoare: „Nu! căci vom sluji Domnului”. Mărturisind solemn față de ei înșiși că L-au ales pe Iehova, ei au repetat încă o dată făgăduința lor de credință: „Noi vom sluji Domnului, Dumnezeului nostru, și vom asculta de glasul Lui”. PP 524.2

„Iosua a făcut în ziua aceea un legământ cu poporul și i-a dat legi și porunci la Sihem”. După ce a scris un raport al acestor întâmplări solemne, l-a așezat împreună cu cartea legii alături de chivot. Și a ridicat o piatră mare ca monument, zicând: „Iată, piatra aceasta va fi martoră împotriva voastră, căci a auzit toate cuvintele pe care ni le-a spus Domnul, ea va fi martoră împotriva voastră, ca să nu fiți necredincioși Domnului Dumnezeului vostru». Apoi Iosua a dat drumul poporului și s-a dus fiecare în moștenirea lui”. PP 524.3

„Israelul era comoara aleasă a Domnului. Înalta prețuire în care îi ținea se arată prin minunile puternice săvârșite în favoarea lor. Așa cum un tată se poartă cu un fiu iubit, tot astfel Domnul a ajutat, a disciplinat și a mustrat Israelul. El a căutat să inspire în inimile lor acea dragoste pentru caracterul și cerințele Sale care să ducă la ascultare voioasă.” (ST 26 mai 1881, par. 6)

„Prin poporul Său, Israel, Dumnezeu a dorit să dea lumii cunoștința vocii Sale. Promisiunile și amenințările Sale, îndrumările și mustrările Sale, manifestările minunate ale puterii Sale printre ei — în binecuvântări pentru ascultare și judecată pentru păcat și apostazie — toate au fost menite să educe și să păzită în toate căile pe care ni le-a spus Domnul, ea va fi martoră împotriva voastră, ca să nu fiți necredincioși Domnului Dumnezeului vostru.» Aici Iosua declară în mod clar că îndrumările și avertismentele lui către popor nu erau cuvintele lui proprii, ci cuvintele lui Dumnezeu. Această piatră mare avea să rămână mărturie pentru generațiile viitoare asupra evenimentului pe care a fost ridicată să-l comemoreze și să fie martor împotriva poporului, dacă acesta s-ar fi întors vreodată la idolatrie.” (ST 26 mai 1881, par. 5)

„Israelul era comoara aleasă a Domnului. Înalta considerație în care îi ținea se arată prin minunile puternice săvârșite în favoarea lor. Așa cum un tată se poartă cu un fiu iubit, tot astfel Domnul a ajutat, a disciplinat și a mustrat Israelul. El căuta să inspire în inimile lor acea dragoste pentru caracterul și cerințele Sale care să ducă la ascultare voioasă.” (ST 26 mai 1881, par. 6)

Miercuri 24 Decembrie

Pericolele idolatriei

De ce crezi că a fost nevoie ca Iosua să repete, în Iosua 24:22-24, apelul adresat israeliților de a scoate idoli din mijlocul lor?

„Totuși, Iosua îi sfătuia pe oameni să nu facă promisiuni pripite pe care să nu fie dispuși să le îndeplinească, ci să gândească cu atenție și să hotărască cursul viitor. «Dacă veți părăsi mea. Iosua și veți sluji zeilor străini, El se va întoarce și vă va face rău și vă va mistui, după ce v-a făcut bine.» Astfel, cretinii, el căuta să-i trezească la o mai mare conștientizare a drepturilor lui Dumnezeu asupra lor și la o convingere mai profundă că singura lor siguranță era în ascultarea Legii Sale.” (ST 26 mai 1881, par. 3)

„Adunarea a răspuns cu un singur glas: «Noi vom sluji Domnului.» Și Iosua le-a zis oamenilor: «Voi sunteți martorii împotriva voastră în faptul că ați ales pe Domnul pentru a-L sluji.» Iar ei au răspuns: «Suntem martori.» Atunci el le-a zis: «Puneți deoparte zeii străini care sunt printre voi și înclinați-vă inima către Domnul Dumnezeul lui Israel.» Și poporul a răspuns lui Iosua: «Domnul Dumnezeul nostru Îl vom sluji și glasului Lui Îl vom asculta.»” (ST 26 mai 1881, par. 4)

„Acest legământ solemn a fost scris în cartea Legii, pentru a fi păstrat cu sfințenie. Apoi Iosua a ridicat o piatră mare sub un stejar aflat lângă sanctuarul Domnului. «Iosua le-a zis tuturor oamenilor: «Iată, această piatră va fi martor pentru noi, căci a auzit toate cuvintele Domnului pe care ni le-a vorbit: să fie deci martor pentru voi, ca să nu vă lepădați de Dumnezeul vostru.»” Aici Iosua declară în mod clar că îndrumările și avertismentele lui către popor nu erau cuvintele lui proprii, ci cuvintele lui Dumnezeu. Această piatră mare avea să rămână mărturie pentru generațiile viitoare asupra evenimentului pe care a fost ridicată să-l comemoreze și să fie martor împotriva poporului, dacă acesta s-ar fi întors vreodată la idolatrie.” (ST 26 mai 1881, par. 5)

„Israelul era comoara aleasă a Domnului. Înalta considerație în care îi ținea se arată prin minunile puternice săvârșite în favoarea lor. Așa cum un tată se poartă cu un fiu iubit, tot astfel Domnul a ajutat, a disciplinat și a mustrat Israelul. El căuta să inspire în inimile lor acea dragoste pentru caracterul și cerințele Sale care să ducă la ascultare voioasă.” (ST 26 mai 1881, par. 6)

Joi 25 Decembrie

Final fericit

Citește cuvintele de încheiere ale cărții Iosua, scrise de un editor inspirat (Iosua 24:29-33). Cum înfățișează aceste versete nu doar trecutul, viața lui Iosua, cât și viitorul?

„Discursul de rămas-bun al lui Iosua către Israel a produs o impresie profundă asupra lor. Ei știau că ascultau mărturia sa de pe patul de moarte și că nicio urmă de mândrie, ambiție sau interes personal nu putea să-l influențeze. Prin lunga sa experiență, bătrânul conducător învățase cum să ajungă cel mai eficient la inimile oamenilor. El înțelegea importanța momentului prezent și îl folosea la maximum.” (ST 26 mai 1881, par. 1)

„Apelurile sale fierbinți au stârnit răspunsul: «Să ne ferească Dumnezeu să părăsim pe Domnul ca să slujim altor zei; căci Domnul Dumnezeul nostru este Cel care ne-a scos pe noi și pe părinții noștri din țara Egiptului, din casa robiei, și care a făcut semnele mari înaintea ochilor noștri și ne-a păzit în toate căile pe care am umblat, și printre toate popoarele prin care am trecut. Și Domnul a izgoni dinaintea noastră toate popoarele, chiar și amoriții care locuiau în țară; de aceea Îl vom sluji și noi pe Domnul, căci El este Dumnezeul nostru.»” (ST 26 mai 1881, par. 2)

Lucrarea lui Iosua pentru Israel se încheiase. El l-a urmat Domnului cu credincioșie, iar în cartea lui Dumnezeu este numit „robul Domnului”. Cea mai nobilă mărturie a caracterului lui de conducător public este istoria generației care a avut parte de roadele ostelenilor sale: „Israel a slujit Domnului în tot timpul vieții lui Iosua și în timpul vieții bătrânilor care au trăit după Iosua”. PP 524.4

Vineri 26 Decembrie

Alte gânduri

„Astăzi, Hristos ne spune: «Fără Mine nu puteți face nimic.» El este mai puternic decât cea mai puternică putere omenească. Cu cât te cunoști mai slab, cu atât mai mult trebuie să realizezi necesitatea de a te sprijini pe Marele Învățător, și cu atât mai puternic vei putea deveni în țaria Lui. În slăbiciunea ta, El îți va desăvârși țaria. Sfințește pe Domnul Dumnezeul ostirilor și să fie El frica ta, și teamă înaintea ta. Încrede-te numai în El; și chiar dacă ești slab, El te va întări; chiar dacă ești obosit, El te va înviora; chiar dacă ești rănit, El te va vindeca.” (YI 20 iunie 1901, par. 6)

„Oamenii nu câștigă nimic dacă aleargă înaintea Domnului. Mulți au crezut că darurile lor proprii sunt suficiente pentru o întreprindere. Așa a gândit și Moise când a ucis pe egiptean. Dar a fost nevoit să fugă pentru viața sa în deșert. Acolo a păstorit oi timp de patruzeci de ani, până a învățat să fie un păstor de oameni. Lecția aceasta a învățat-o atât de desăvârșit, încât, deși Domnul i s-a descoperit și a vorbit cu el față către față, așa cum vorbește un om cu prietenul său, nu s-a înălțat în mândrie. «Urmează-Mă», spune Isus. Nu alerga înaintea Mea. Urmează pașii Mei și vei fi călăuzit. Atunci nu vei înfrunta singur ostirile lui Satan. Lasă-Mă să merg înaintea ta și nu vei fi biruit de planurile vrăjmașului.” (YI 20 iunie 1901, par. 7)

Pentru studii suplimentare nu ezitați să ne contactați:

WhatsApp: (+49)152-226-37-773, (+63)961-954-0737
contact@advancedsabbathschool.org